

Formanden:

Der er herefter kun korte bemærkninger, som jeg går ud fra koncentrerer sig om det fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige lidt om dette forslag i forhold til det samfund, som det skal virke i.

Det er heroppe blevet kaldt et senindustrielt samfund. Det er en fejltagelse. Det samfund, som kristeligt folkepartis forslag skal virke i, er ikke det, som fru Hanne Reintoft troede jeg havde kaldt det senindustrielle samfund. Nej, det er det efterindustrielle samfund, og det er noget ganske andet. Det er et samfund, der i modsætning til industrisamfundet, er præget af mangfoldigheden, af en uendelig række af valgmuligheder, af udskiftning af normer og sædvaner i en hast, som vi næsten ikke vil kunne fatte. Hvis det ikke var sådan, hvad skulle det så være, vi havde oplevet de sidste 10 år? Hvordan kan det være, at vore unge, til trods for at de har det så godt, som de aldrig har haft det, gør oprør mod det, hvis det ikke er, fordi vi ikke i tilstrækkelig hast kan forstå, at det er et efterindustrielt samfund?

Jeg respekterer enhver form for tro og religiøsitet, også den der giver sig udtryk i den kommunistiske tro, men at den skulle have løsningen på det problem, som er rejst i kristeligt folkepartis forslag, i et efterindustrielt samfund, kan jeg ikke acceptere.

Må jeg sige om bemærkningen, at fordi man selv har haft det skidt, er der ingen grund til at lade det gå videre til den næste generation. De lærlinge, vi har i dag, de unge, der er under uddannelse, skal ikke have det dårligt, fordi deres bedsteforældre havde det dårligt, men i fællesskab bør både lærlinge og bedsteforældre få det så godt, som det efterindustrielle samfund kan gøre det.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg deler ikke den opfattelse, som kristeligt folkeparti har givet udtryk for, at forslaget kan gennemføres, uden at det kommer til at koste noget. Kristeligt folkeparti må derfor også anvisе dækning for dette forslag.

Jeg synes nok, at hr. Arne Bjerregaard slap for nemt om ved det, når han ikke vil erkende, at spørgsmålet om landarbejdernes og de mindre erhvervsdrivendes indkomst skal med ind i billedet.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Først til hr. Bernhard Baunsgaard, som siger, at vi er kommet i det efterindustrielle samfund. Efter det, jeg har læst, synes jeg ikke, at vi i Danmark er nået til det stede endnu, men det er muligt, at hr. Bernhard Baunsgaard er nogle år foran os andre.

Hvorfor de unge gør oprør? Ja, det er simpelt hen det problem, vi rører ved nu, netop at man kun regner ud i kroner og øre og ikke ser på de menneskelige problemer, som eksisterer såvel hos ældre som hos unge. De unge gør ikke oprør sådan set, fordi de er utilfredse med deres økonomiske stede, men simpelt hen fordi vi har glemt mennesket i vores materielle samfund. Det er årsagen, og det er det, vi bl. a. prøver på i hvert fald i den ene ende nu her at råde bod på for dem, som netop har skabt noget gunstigt for vort samfund.

Jeg har ikke sagt, at lærlinge i dette samfund skal have det dårligt, overhovedet ikke. Jeg har sagt, at det kan være nyttigt, at man også har en vis respekt for dem, som engang har haft det dårligere, og som, jeg gentager, har skabt dette samfund, som jeg stadig væk mener materielt i hvert fald er godt.

Til hr. Flygaard må jeg sige: koste noget? Ja, det koster 500 mill. kr., hvis man gennemfører dette her isoleret, det erkender jeg. Men det var det, jeg sagde til at begynde med, at hele tiden, når vi lovgiver i dette samfund, kigger vi kun på det provenumæssige og forstår ikke, at det rækker videre, at netop mennesker, der har et meningsfyldt arbejde på deres gamle dage — spørg mangfoldige læger, de vil give mig ret — har færre lægebesøg og kommer senere på alderdomshjem.

Jeg kan altså ikke nominelt sige, at så og så meget kan vi spare, men der ligger en mulighed for, at vi sparer det samme på disse foranstaltninger, som det koster.

Hermed sluttede forhandlingen.